

2. Dog kan Ydelser, supplerende Ydelser eller Dele af Renter, der betales af offentlige Fonds, tilbageholdes, naar det drejer sig om Personer, som ikke er Statsborgere i en Medlemsstat.
3. Desuden kan en Medlemsstat i en Periode af 5 Aar fra denne Konventions Ikrafttræden forbeholde Udbetalingen af Ydelser, supplerende Ydelser eller Dele af Renter, der udbetales af offentlige Fonds, for Statsborgere fra Stater, med hvilke den har sluttet Tillægsoverenskomst desangaaende.

Artikel 11.

1. Renter, hvortil Retten er bevaret i Kraft af Artikel 10, kan ikke afløses ved Betaling af en Sum, der er under deres Kapitalværdi.
2. Dog kan en Forsikringsinstitution, der skylder en Ydelse, afløse Renter, hvis maanedlige Beløb er af ringe Betydning, ved Betaling af en Kapitalsum, der fastsættes efter den Lovgivning, der gælder for Institutionen; saadanne Beløb kan ikke nedsættes paa Grund af Bopæl i Udlandet.

Artikel 12.

1. Bestemmelser om Reduktion eller Suspension af Forsikringsydelser, der fastsættes i en Medlemsstats Lovgivning i Tilfælde af Kumulation med andre Ydelser fra social Forsikring eller som Følge af, at vedkommende udøver en Beskæftigelse, der medfører tvungen Forsikring, kan anvendes over for Personer, der er berettigede i Henhold til denne Konvention, selv om det drejer sig om Ydelser, der er betalbare ifølge en anden Medlemsstats Forsikringssystem eller ifølge Beskæftigelse paa en anden Medlemsstats Territorium.
2. Dog kan Bestemmelser, der tillader Reduktion i eller Suspension af Ydelser, der skyldes samme Risiko, ikke bringes til Anvendelse, for saa vidt angaar Rettigheder, der er erhvervet i Henhold til nærværende Konventions Afsnit II.

Artikel 13.

En Forsikringsinstitution, der skyldes Ydelser i Kraft af nærværende Konvention, kan frigøre sig i sit Lands Mønt over for de Personer, der er berettigede til paagældende Ydelse.

Afsnit IV.

Gensidig administrativ Bistand.

Artikel 14.

1. Myndigheder og Forsikringsinstitutioner i Medlemsstaterne skal yde hinanden gensidig Bistand i samme Omfang, som hvis det drejede sig om Anvendelsen af deres egen sociale Forsikringslovgivning. De skal i Særdeleshed efter Anmodning af en Institution i en Medlemsstat udføre de Undersøgelser og de Efterforskninger og lægelige Undersøgelser, der er nødvendige for at afgøre, om de Personer, der oppebærer Ydelser, som udredes af denne Institution, opfylder de Vilkaar, der kræves herfor.
2. For saa vidt der ikke træffes anden Ordning mellem de interesserede Medlemsstater, skal de Udgifter, der skal udredes til Betaling for saadan Bistand, fastsættes efter den gældende Tarif for den Institution eller Myndighed, som har ydet Bistanden. I Mangel af Tarif skal de faktisk afholdte Udgifter erstattes.

Artikel 15.

Fritagelser for Afgifter, der er fastsat ved Lovgivningen for en af Medlemsstaterne, for saa vidt angaar Dokumenter, der fremskaffes til Myndigheder eller Forsikringsinstitutioner, skal udstrækkes til tilsvarende Dokumenter, der fremskaffes i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Konvention til Forsikringsmyndigheder eller -institutioner i en anden Medlemsstat.

Artikel 16.

Med Samtykke af de kompetente centrale Myndigheder i vedkommende Medlemsstater kan en Forsikringsinstitution, der skylder Ydelser til en forsikringsberettiget, der bor paa en anden Medlemsstats Territorium, overlade Betalingen af Ydelserne til Forsikringsinstitutionen for det Omraade, hvor paagældende har Bopæl, alt paa de nærmere Vilkaar, der fastsættes ved Overenskomst mellem de to Institutioner.